

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

PFU-SAK NR. 327/14

KLAGER: Therese Utgård
ADRESSE: Auregarden 5, 6230 Sykkylven
TELEFON:
PUBLIKASJON: Sykkylvsbladet
PUBLISERINGSDATO: 08., 15.10.2014
STOFFOMRÅDE: Politikk
GENRE: Lederartikkel, kommentarartikkel
SØKERSTIKKORD: Saklighet og omtanke, den samtidige imøtegåelsesretten, tilsvarsretten, medias samfunnrolle
REGISTRERT: 21.10.2014
BEHANDLET I SEKR.: 24.10.2014
BEHANDLES I PFU: 18.12.2014
FERDIGBEHANDLET: 18.12.2014
BEHANDLINGSTID: 58 dager
KLAGEGRUPPE: Privatperson
PFU-KONKLUSJON:
HENVISNING VVPL.:
RETTSBEHANDLING:
OMTALE/ANONYM.:
MERKNADER:

SAMMENDRAG:

Sykkylvsbladet hadde i **oktober 2014** en debatt i spaltene om Sykkylvsbladets journalistikk. (For å få en samlet oversikt over debatten omtaler vi kort alle innleggene i rekkefølge, men det stoffet i **uhevet skrift** som er innklaget)

Debatten hadde sitt utgangspunkt i et innlegg publisert fredag 26. september, fra Therese Utgård om kvinner og hersketeknikker i politikken. En forsker hadde holdt et foredrag for Sykkylven kommunestyre om dette. Utgård var tilhører og skrevet et leserinnlegg om det hun hadde sett og hørt. Hun mente blant annet at møtet synliggjorde at hersketeknikker eksistere i Sykkylven kommunestyre. Torsdag 2. oktober skrev Frank Kjøde, ansvarlig redaktør i Sykkylvsbladet, en lederartikkel om tema. Redaktøren mente at skulle man få økt kvinnedeltakelse i politikken måtte kvinnene nomineres, og settes på topp på listene. «Verre er det ikke», var hans konklusjon.

Onsdag 8. oktober ble det publisert en lederartikkel under vignetten «**Dagens kommentar**». Artikkelen var skrevet av redaksjonssjefen i Sykkylvsbladet, Monica Aure. Tittelen var «**Med rosa briller på**». Aure hadde vært tilstede på samme møte som Utgård, men hun opplevde møtet annerledes.

«I eit innlegg i Sykkylvsbladet av Therese Utgård, og også i eit intervju i Sunnmørsposten, kan ein lese at Utgård vart sjokkert over korleis Ramstad blei behandla då ho fortalde om erfaringane sine. [...]. Eg var sjølv til stades på dette møtet, og må seie at eg er litt overraska over ein del av reaksjonane som har kome i etterkant. Eg beit meg ikkje merke i verken hersketeknikkar eller ufine kommentarar frå talarstolen.»

[...]

«Det er ikkje tvil om at Utgård og eg bivåna møtet med heilt forskjellige briller på, eg såg ingen menn som sov på møtet, himla med augene eller lo av nokon, men eg skal ikkje påstå at det er mi oppfatning av det som skjedde som er rett.»

Utgård ble intervjuet i Sunnmørsposten på bakgrunn av innlegget i Sykkylvsbladet, og Aura refererte til dette i sin kommentarartikkel: «**Saka i Sunnmørsposten var flau lesing, men det heile (møtet) var blås ut av proposjonar etter mine begrep.**»

Fredag 10. oktober 2014 fikk Therese Utgård publisert et tilsvarende. Tittelen var «**Naivt om kvinner og politikk**». Utgård kritiserte Sykkylvsbladet, Aura og ansvarlig redaktør for å så tvil om hvorvidt det finnes hersketeknikker i Sykkylven.

«I stedet for å følge forskerens råd og dekke likestillingssaker [...] - bruker Sykkylvsbladet lederplass til aktivt å så tvil om HVORVIDT det finnes hersketeknikker og diskriminering i Sykkylven, og bruker meg som påskudd. Dette er for så vidt helt greit for meg - som tidligere medisinstudent i Tyskland med urgamle mannlige professorer, og som tidligere turnus- og assistentlege blant mannlige leger, er jeg vant til adskillig mer kreative hersketeknikker.»

«At de heller ikke fikk med seg verken hersketeknikker, Ramstads sterke ord, den trykkede stemningen, eller at dette er en debatt Sunnmørsposten dekker i flere kommuner - får Aure og Sykkylvsbladet ta på egen kappe. [...] «Likevel synes jeg det er trist at Aure og Sykkylvsbladets fokus er på om JEG er så hindret av en feministisk tankegang at jeg ikke tenker klart.»

«Og med 24% kvinner i kommunestyret i Sykkylven, kan vel ikke en gang Sykkylvsbladet klare å bortforklare at kvinner er i minoritet.»

«Aures konklusjon følger i redaktørens spor og er forbausende enkel - og likevel så problematisk. La "kvar einaste kvinne i kommunestyret få fortelje konkret om sine opplevingar". Kvinnene må slippe å bevise dette flere ganger -til de som har skylapper på, eller egne interesser av å late som dette ikke er tilfelle. Det vi venter på nå, er at media og enkelte menn tar dette på alvor. Vi andre; forskere, kvinner og menn, politikere, og det offentlige Norge, kjemper mot diskriminering og for likestilling. Sykkylvsbladet har ikke kommet lenger enn at de lurar på hvorvidt diskriminering skjer.»

Onsdag 15. oktober 2014 ble det publisert en lederartikkel med tittelen «Blåst ut av alle proporsjonar!», skrevet av ansvarlig redaktør Frank Kjøde.

«I eit lesarinnlegg i Sykkylvsbladet sist fredag går Therese Utgård til frontalangrep på vår redaksjonssjef Monica Aure, på meg som redaktør og på Sykkylvsbladet som avisorgan. Ho er tydeleg ei engasjert kvinne, men engasjementet må ikkje gå over «stokk og stein». Det å provosere, konstruere problemstillingar og kome med løgnaktige påstandar, er ingen farbar veg. Utgård har gjort seg til dommar, og klubba fast kva vi skal skrive om eller ikkje skrive om i Sykkylvsbladet. Som redaktør forsvarer eg sjølvsagt redaksjonssjef Monica Aure som har arbeidd i Sykkylvsbladet i over ti år, og som etter mi og andre sine meiningar, gjer ein god jobb for avisa. Heilt fram til Therese Utgård viste seg fram i avisspaltene der ho mellom anna raljerte med vår redaksjonssjef på ein uverdige måte. Snakk om hersketeknikk!

[...]

Therese Utgård klagar og syt over mangt og mykje. Det er provoserande å lese korleis ho klarer å snu ei sak opp-ned. Elles reknar eg med at våre lesarar ser Utgård sin hersketeknikk som ho brukar på vår redaksjonssjef Monica Aure, som svarer for seg i dagens avis.

[...]

Som redaktør i 33 år har eg vandra inn og ut av kommunestyresalen svært mange gonger, og eg vil seie at kommunestyra opp gjennom åra stort sett har vore ei homogen forsamling. Eg kjenner meg ikkje igjen når Therese Utgård skriv om hersketeknikkar og trykkande stemning. Det er sikkert mange menn og kvinner som bevisst eller ubevisst har fått eit hersketeknikk-stempel over seg. Det er muleg som Therese Utgård skriv, at Sykkylvsbladet ikkje har kome lenger enn at vi i redaksjonen lurar på om diskriminering skjer, eller ikkje skjer, eller at ordføraren og Sykkylvsbladet «burde stille inn antennene sine bedre». Eg blir både provosert og indignert av slike utsegn. Eg let svaret ligge. Dette blir for dumt!

I samme avis, samme dag, ble det også publisert en helsides kommentarartikkel, under vignetten «**Ordet fritt**». Artikkelen var skrevet av Sykkylvsbladets redaksjonssjef, Monica Aure, og hadde tittelen «**Eit slag for ytringsfridomen**».

«Eg prøvde å behandle Utgård med respekt i min «Dagens kommentar» og forventa det same tilbake, men siste innlegget hennar tek det heile til eit nytt nivå. Det er noko «feil» med meg fordi eg ikkje meiner det same som ho, les eg. Det Utgård skriv i det siste innlegget sitt er så usakleg at eg helst ville stoppa diskusjonen, men der er nokre ting som ikkje kan stå uimotsagt. Det er ikkje greitt at Utgård prøver å tåkelegge det eg eigentleg skreiv, pålegge meg meiningar eg aldri har ytra eller putte meg i ein «anti-kvinnesaksboks». Ho må gjerne synse om det eg skriv, men det er retten min å skrive det eg meiner.

Svar til Therese Utgård:

Kven har utropt deg til alle kvinners forsvarar eigentleg? Du har gløymt ein vesentleg ting, og det er at eg også er kvinne. Trur du ikkje eg er like opptatt av

likeverd som du? Kanskje meir, for når eg les siste innlegget ditt er det så gjennomsyra av hersketeknikkar at det er utruleg at du som er sjølvutnemnd ekspert på området ikkje ser det sjølv. Du påstår at det er du og alle andre mot meg og ordføraren. (Om ikkje det er usynleggjering, prøver du i alle fall å gjere meg bitteliten). Du puttar alle som ikkje er einige med deg i kategorien «dei som har skylappar på, eller egne interesser av å late som at det ikkje fins hersketeknikkar», så då skal ein ikkje tørre å seie seg ueinig. Du latterleggjer meg for meininga mi og prøver å påføre meg skuld og skam for at eg ikkje ser saka som du. Hersketeknikkar på rekke og rad. Her er sitata i innlegget eg reagerte mest på:

Også kommer det en rekke utdrag fra Utgårds innlegg som Aura imøtegår:

«Er det du som bestemmer kva som er den «riktige» måten å skrive på? [...] Det er ikkje di sak korleis eg vel å kome fram til mitt poeng. [...]det er verken du eller eg som veit best korleis dei har det. Du er forresten ikkje ein av dei eg møter på desse møta til vanleg, så eg veit ikkje kvar du har kunnskapen din om kva som skjer der frå. [...]. Når det gjeld påstanden din om at eg bruker hersketeknikkar mot deg (dårlegare hersketeknikkar enn kva du har blitt møtt med av menn, til og med), så veit eg ikkje kva du siktar til. Av og til er det hersketeknikk å påstå at andre bruker hersketeknikk også. Di meining er at eg heller burde skrive om fedrekvotar og barnehageprisar. Vel, det var ikkje det eg hadde lyst å skrive om. Og verken du eller andre får legge føringar for kva eg skal skrive om.»

«Og kva slags grunnlag har du for å påstå at eg ikkje har fått med meg debatten om temaet? Du prøver å fordumme meg og Sykkylvbladet gjennom eiga synsing. Den trykka stemninga under møtet veit eg ikkje om så mange som merka, i alle fall ikkje dei eg har spurt som var der.»

«Likevel synes jeg det er trist at Aure og Sykkylvsbladets fokus er på om JEG er så hildret av en feministisk tankegang at jeg ikke tenker klart.» Du må vel ha såpass å kome med at du slepp å ty til løgn? Dette har eg vel aldri skrive noko om?»

«Sykkylvsbladet har aldri prøvd å bortforklare at kvinnene er i minoritet. Her, som mange andre stadar i innlegget, er målet å spre negativitet om Sykkylvsbladet.»

«Hadde eg berre visst at der var så mykje «fintfolk» til stades på møtet (som syntest at di oppfatning av det som skjedde var meir rett enn mi), så skulle eg ha pynta meg litt! Eg har også fått veldig mange positive tilbakemeldingar på det eg skreiv, men mest frå «vanlege folk» det då; [...]

«Eg må ha fått med meg at dette er eit nasjonalt problem? Har eg sagt eit einaste ord for eller i mot kva som skjer nasjonalt?»

«Sjølvsagt bør ein undersøke om det rår ein ukultur, men det blir for enkelt å seie at alle mennene skal ta alt ansvar, berre fordi dei er menn, og slutte med noko dei ikkje ein gong veit kva er, fordi du speler ut «kvinnekortet».

«Vi har aldri påstått at diskriminering ikkje skjer, det er rein løgn. Du puttar alle som ikkje er einige med deg i kategorien «dei som har skylappar på, eller egne interesser av å late som at det ikkje fins hersketeknikkar», slik at ingen skal tørre å seie seg ueinig med deg. Eg kjempar mot diskriminering og for likestilling, men eg

er ikkje for å gjere kvinner stakkarslege i kampen slik du gjer. Nok ein gong skal du prøve å gjere meg liten, det er Sykkylvsbladet på eine sida og «dykk andre» på andre sida.»

«Du teiknar eit bilete som mange ikkje kjenner seg att i. Du seier at antennene mine er feilinnstilte, men om eg påstår at dine er det, så blir eg vel gjerne skulda for hersketeknikk igjen.»

«Innlegget ditt er fullt i usannheiter og eg finn det personleg krenkande. Du fornærmar integriteten og intelligensen min, som menneske og kvinne, blant anna med å påstå at eg «følgjer i redaktøren sitt spor». Tru det eller ei Utgård, eg kan tenke sjølv og har mine egne meiningar. Sjølv om eg er kvinne.

Utgård fikk tilsvar på trykk fredag 17. oktober. Tittelen var «Om ytringsfrihet og ytringskultur». Utgård skriver at hun mener det må være greit å være uenig i Sykkylvsbladet uten at dette blir til et «frontalangrep» - eller noe en redaktør og redaksjonssjef i sine profesjonelle stillinger kan ta personlig og bli fornærmet over. Utgård finner det ikke greit at bladet henger henne ut og kommer med personangrep. Og at hun tre ganger blir beskyldt for å lyve. Det opplyses at hun kommer til å klage til PFU. Det vises til at det allerede skjeve maktforholdet mellom en avis og en privatperson forsterkes ved at bladet har brukt to ledere og en helside på å henge henne ut.

KLAGEN:

Klager er Therese Utgård. En vanlig leser, men engasjert samfunnsdebattant som deltar i avisspaltene, også riks, og i radio og tv-debatter. Hun reagerer på måten hennes innlegg har blitt møtt på av avisens redaktør og redaksjonssjef. Slik klager ser det burde avisen være glad for hennes engasjement, og ikke komme med slike angrep på henne og hennes meninger som i det påklagede. Det vises til beskyldinger om løgn.

Klager reagerer på at redaktøren skriver at hun «går til frontalangrep» på redaksjonssjefen. Slik klager ser det, hadde hun ikke noen ufin tone, eller kom med noen personangrep i sine innlegg: «[J]eg skrev om avisens profil og folk i profesjonelle stillinger». Hun mener hun ikke har ordlagt seg på en måte som skulle tilsi slike voldsomme reaksjoner fra avisens side.

Etter klagers mening er hun kritisk til Sykkylvsbladet og deres dekning av likestillings-spørsmål. Klager minner om Vær Varsom-plakatens kap 1.4, pressens plikt til å sette søkelys på hvordan mediene fyller sin samfunnsrolle: «Sykkylvsbladet burde egentlig også være glade for at jeg retter et kritisk søkelys på om de oppfyller sin jobb som «den fjerde statsmakten» og «samfunnets vaktbikkjer».»

Klager skriver: «Jeg stiller meg totalt uforstående til AT jeg får kritikk av en avis for å være kritisk til avisen og til sentrale samfunnsstrukturer som et kommunestyre og en ordfører, og at dette skulle være det samme som at jeg «har gjort seg til dommar, og klubba fast kva vi skal skrive om eller ikke skrive om i Sykkylvsbladet.»

Klager skriver hun ikke har erfaring fra media annet enn at hun har skrevet noen innlegg i hovedstads-aviser, og deltatt i noen få debatter på radio og tv. Klager har også tidligere kritisert mediene som for eksempel Dagbladet. Dagbladet besvarte kritikken hennes på en

saklig og konstruktiv måte: «Jeg antok derfor at når jeg i andre media kan kritisere nettopp media og makten (...), så var dette innenfor rammene av hvilken kritikk man kan komme med.»

Hun peker på hvordan Sykkylvsbladets redaktør i lederartikkelen den 15. oktober gikk ut: «[...] hele tonen i hans lederartikkel er svært lite saklig og han kommer, etter min mening, knappst med saklige argumenter utover dette. At jeg skulle være en person som «sytt og klager over mangt og mykje» uten at lederen gir konkrete eksempler, kan jeg vanskelig tolke det som annet enn et forsøk på å henge meg ut personlig. Et så stort fokus på min person, synes jeg er saken uvedkommende og lite interessant. [...] Redaktøren setter frem påstander om at jeg «raljerer med redaksjonssjefen», at dette er hersketeknikk, og at jeg «provoserer, konstruerer problemstillinger» og kommer med «løgnaktige påstander.»

Klager mener dette er brudd på Vvpl punkt 4.1. (saklighet og omtanke) og punkt 4.3 (stigmatiserende begreper). «Beskyldningene om løgn, som fremlegges i lederen og gjentas 2 ganger i redaksjonssjefens leserinnlegg, ber jeg PFU se spesielt på. Jeg mener dette er svært grove beskytninger å komme med mot en privatperson i et lokalsamfunn, og at dette grenser til å være juridisk injurierende og ærekrenkende.» [...] Å bli kalt løgner (utan at det referers til hva jeg lyver om), i en leder og et leserinnlegg av en redaksjonssjef, er etter min mening ganske stigmatiserende i et lite lokalsamfunn.»

Når det gjelder redaksjonssjefens kommentarartikkel reagerer også klager på rolleblanding: «Hele hennes innlegg bærer preg av å være svært personlig, og hun skriver også at jeg fornærmer «integriteten og intelligensen min, som menneske og som kvinne». Etter min mening kan hun gjerne sende inn leserinnlegg til Sykkylvsbladet, som andre, men hun bør ikke blande sine roller, som privatperson, og som ansatt som redaksjonssjef i en lokalavis. Jeg vil også at PFU vurderer om innlegget til redaksjonssjefen bryter med punkt 4.1., i den tonen det er skrevet; om dette er forenlig med «saklighet og omtanke».

Slik klager ser det, gjør avisen seg selv til part i denne debatten, og skremmer bort folk fra å delta. Det kan virke som om det viktigste for avisen er at man er enig med dem, skriver klager. «Når en redaktør som skal være nøytral, gjør seg selv til part i saken i så stor grad som her, og bruker så sterke og ufine ord at han skremmer en samfunnsdebattant til ytterligere ytringer i hans avis, da fremmer redaktøren ikke en "saklig" og fri informasjons- og opinionsformidling".»

Det vises til punkt 1.2, medienes ansvar for at ulike syn kommer til uttrykk. Klager mener avisen ikke legger til rette for at «folk (som jeg) vil medvirke til debatter». «Jeg synes det er svært belastende å bli beskrevet i så negative ordelag som i Sykkylvsbladet. I alle tilfelle har avisen, med sin behandling av denne saken, og ved å skrive om meg slik som de har gjort, skremt meg fra å delta i offentlige debatter i Sykkylven. Jeg kommer nok ikke til å sende inn flere innlegg til Sykkylvsbladet, selv når det gjelder forhold spesifikt for Sykkylven – men heller sende innlegg til regionavisen Sunnmørsposten.»

Videre: «Jeg reagerer også på den ubalanserte fremstillingen i meningsforskjellene mellom min mening og avisens mening, fordi avisen gir seg selv og sine meninger mye større dekning (målt i kolonner/antall tegn og artikler), og fordi det ligger mer autoritet i en leders og en redaksjonssjefs artikler, enn i en privatpersons artikler, som underskriver uten tittel. Dette forsterker det allerede asymmetriske maktforholdet mellom en avis og en privatperson. Dette burde avisen som medie-organ være klar over og bevisst på.»

«Jeg tåler godt (saklig) kritikk, og har hørt min del av usaklig kritikk som forkjemper for selvbestemt abort, også, men det gjør noe spesielt med en, når en får usaklig kritikk og blir uthengt i eget lokalsamfunn; her bor jeg, og her skal jeg bo, og må dermed møte kritikken når jeg handler, deltar på andre arrangement osv. [...] Jeg håper PFU kan si noe om ikke bare ytringsfriheten her, men også hvilken ytrings-kultur en lokalavis bør legge opp til for å tjene demokratiet og for å oppfylle sitt samfunnsansvar i henhold til Vær Varsom-plakaten og Redaktør-plakaten. Det er ikke alt som er lov å skrive, som bør skrives likevel.»

«Jeg skjønner at det skal være stor takhøyde i ledere og kommentarer, men ber om at PFU vurderer dette utfra hensynet til privatlivets fred og til å ikke gå til personangrep, og vekke dette spesielt opp mot det lille lokalsamfunnet som både avisen og jeg er en del av.»

Det vises også til mulige brudd på VVpl punkt 4.2.og redaktørplakaten.

FORSØK PÅ MINNELIG LØSNING:

Partene har vært i kontakt med sikte på å løse saken i minnelighet, uten at dette har ført fram.

TILSVARSRUNDEN:

Sykkylvsbladet avviser klagen. Det anføres at klageren er en erfaren og ressurssterk debattant, som på eget initiativ fikk publisert et lengre innlegg i Sykkylvsbladet.

«I nevnte innlegg tar hun for seg et tema som hun, ut fra egen kunnskap og erfaring – samt omtale i avisen – måtte forstå var gjenstand for stort engasjement og til dels høy temperatur lokalt. At så vel vår redaksjonssjef, samt undertegnede – i tillegg til andre debattanter – har tatt til motmæle mot hennes fremstilling av saken og hennes synspunkter, er noe man må regne med når man selv velger å engasjere seg, og også angripe personer direkte.»

Klageren skriver at hun antok at hennes kritikk av avisen og redaksjonssjef, var innenfor rammene av hvilken kritikk man kan komme med. Redaktøren skriver: «Ja, det er den naturligvis. Den har da også kommet på trykk.»

Men skriver redaktør: «Det [...] er imidlertid ikke det samme som at man ikke kan bli motsagt. Det betyr heller ikke at man er vernet mot friske replikkvekslinger og skarp retorikk. PFU har selv, i en rekke saker, understreket at i det politiske ordskiftet må det være stort rom for skarpe karakteristikk og spissformuleringer. Selvsagt vil det være ulike syn på hvor skarp og polemisk det er formålstjenlig å være. Men at noen av de innleggene som er publisert i denne debatten skulle bryte med normene for god presseskikk, mener vi vil være helt urimelig. Klageren har selv engasjert seg sterkt, i flere omganger, møtt sterk og til dels polemisk motbør, og har hele tiden hatt muligheten til å komme med tilsvaer. Den muligheten har hun fortsatt, men den har hun sagt fra seg. Dersom PFU, på dette grunnlaget, skulle felle Sykkylvsbladet for brudd på god presseskikk, vil det innebære en vesentlig kursendring og innsnevring av handlingsrommet for den frie offentlige debatt.»

«Punktene som det er henvist til i kapittel 1 er jo nettopp oppfylt i denne saken. Vi har latt kritikk av mediene, inkl Sykkylvsbladet, komme til orde, og latt flere stemmer bli hørt. Det

betyr altså ikke at vi ikke kan ta til motmæle. Det har aldri vært noen tvil om hva som er kommentarer og hva som er nyhetsreportasje – jfr henvisningen til punkt 4.2
Vi har ikke fremhevet private forhold – jfr punkt 4.3 – eller brukt begreper som er stigmatiserende i den betydning det er ment i VVP 4.3. Vi har hele tiden vært åpne for tilsvaer fra klageren. Hun har selv – i siste runde – valgt ikke å benytte seg av denne.»

Klageren skriver hun fortsatt vil hevde at Sykkylvsbladet har brutt med god presseskikk, og da spesielt mot punktene 4.1., som gjelder saklighet og omtanke, og 4.14., retten til samtidig imøtegåelse på grunn av beskyldninger om løgn.

Hva gjelder saklighet og omtanke, skriver klager: «Enkelte av karakteristikene i tekstene er spesielt grove og usaklige. Redaktøren skriver blant annet om meg og mine innlegg at jeg «provosere, konstruere problemstillinger og kome med løgnaktige påstander», at jeg «raljerte med vår redaksjonssjef på en uverdigg måte», og at «Therese Utgård klagar og syt over mangt og mykje».

Også redaksjonssjefens innlegg mener jeg er over grensen for å dekke med «saklighet og omtanke». Jeg reagerte særlig på disse uttalelsene: «Du må vel ha såpass å kome med at du slepp å ty til løgn?», og at «målet (mitt) er å spre negativitet om Sykkylvsbladet.». Videre skriver redaksjonssjefen at «Innlegget ditt er fullt i usannheiter.».

Klager spør: Er det god presseskikk å utsette en borger for dette? Har avisen utvist saklighet og omtanke i dekningen? Hun skriver: «Jeg opplevde dette som en stor belastning. Det ble viet mye spalteplass til, etter min mening, usaklig omtale av min person, og beskyldningene fra avisen ble også forsterket av at redaktør og redaksjonssjef gjensidig styrket påstandene sine. Som privatperson er man i en sårbar posisjon og prisgitt avisens/pressens dekning av en sak. Dermed blir kravet om å dekke saklig og med omtanke, særlig viktig.»

«Sykkylvsbladet skriver i sitt tilsvaer at jeg må regne med at det tas til motmæle, fordi jeg "angrip personer direkte". Jeg har, helt bevisst, aldri nevnt navn. Jeg har nevnt en ordfører, en redaktør, og en redaksjonssjef, kun i kraft av sine profesjonelle stillinger, og aldri skrevet om eller angrepet privatpersonene bak stillingene. [...] Jeg hadde ønsket velkommen saklig kritikk; dette er viktig for å belyse en sak fra flere sider..

«Men å påstå at jeg lyver, er ikke å «ta til motmæle». Det fremsettes gjentatte beskyldninger om at jeg lyver. Redaktøren skriver at at jeg «kome med løgnaktige påstander», redaksjonssjefen uttaler at jeg «ty til løgn» og at «Innlegget ditt er fullt av usannheiter». Dette er ærekrenkende og egentlig juridisk injurierende påstander, spesielt når de blir fremsatt uten at det vises til konkrete eksempler på hva jeg skulle ha løyet om. Hadde avisen kunnet vise til hva det var jeg skrev som var løgn, hadde dette kanskje kunne vært et viktig saklig argument å dekke. Uten dokumentasjon blir det usaklig.»

Det pekes på 4.14: «Selv om dette var en løpende debatt, der både jeg og avisen kommenterte samme sak flere ganger, mener jeg beskyldningene om løgn var så grove at de burde utløst min rett til å forsvare meg samtidig, i samme utgave. At jeg formelt sett har mulighet til å imøtegå påstander i etterkant, (men nå ikke klarer belastningen av det) fritar etter min mening ikke avisen for dets ansvar iht punkt 4.14.»

«Når avisen gjentar beskyldninger flere ganger, mener jeg det forsterker kravet om imøtegåelse. Avisen valgte å bruke betydelig spalteplass til denne saken (både leder, og

redaksjonssjefens tekst over en helside), noe mener jeg gjør retten til imøtegåelse mer påkrevd.»

«Når det gjelder min person, mener jeg at det ikke der finnes grunnlag for så sterke karakteristikker av meg, eller en så uttalt dekning av min person. Jeg har ingen fremskutt posisjon i lokalsamfunnet. Jeg er utdannet lege, men har aldri arbeidet her i lokalsamfunnet, jeg har ingen offisielle verv eller stillinger i lokalsamfunnet (eller ellers, for øvrig) og var heller ikke partipolitisk aktiv. Før denne saken har jeg aldri uttalt meg til verken lokal- eller regionalpresse. Jeg er i svært liten grad en offentlig person.»

Sykkylvsbladet skriver: «Artiklene og formuleringene som klager viser til er ledd i en løpende debatt som klageren selv har initiert – og hvor hun selv har gått ut med kraftige angrep på så vel Sykkylvsbladet som identifiserbare personer. At det ikke er brukt personnavn er strengt tatt uten betydning. I en slik sammenheng nytter det ikke skille mellom «privatperson» og «funksjon». Hun angriper konkrete personer i kraft av deres stilling i Sykkylvsbladet, og får svar i kraft sin posisjon som offentlig debattant.»

Klageren viser til at VVP 4.1. – selv om det er snakk om kommentarartikler – avgrenser muligheten for å komme med direkte sjikanøse påstander og formuleringer. Det må imidlertid være forskjell på om de formuleringene og påstandene det er snakk om kommer som et første innspill i en debatt eller om de er svar på et angrep som allerede er publisert. Det siste er tilfellet i denne saken. Dernest kan det ikke være slik at påstandene blir «sjikanøse» fordi at den som utsettes for dem er uenig. Hvorvidt klageren farer med «usannheter» og «løgn» vil det sikkert være ulike meninger om. Men å hevde at det i seg selv skal være en sjikane som bryter med VVP 4.1 er vi ikke enige i.

Når det gjelder VVP 4.14, så er det selvsagt riktig at det heller ikke der kan fremmes hva som helst av påstander av faktisk art. I dette tilfellet dreide deg seg imidlertid om en løpende debatt, initiert av klageren selv, og med alle muligheter for å komme med tilsvaret til det som egentlig var et tilsvaret til hennes egne påstander. At klageren ikke velger å benytte seg av denne muligheten, kan ikke Sykkylvsbladet lastes for.»